નયરંગે ઈશ્ક

યાને

બાહારે ગુલશન.

ગજલ.

ગમે દુરીસે જી જલતા હે, અશ્ક આખોસે જારી હે,
કહીઓ લેલાસે જા પીઆરે, શુબો રૂખસત હમારી હે.
અરે પપૈયાં કલસ રે તું આખી રૈનન કુકે,
હોલે હોલે શીલગત હે સો તેં કીઉ ડારી ફુંકે.
અવાજને જાલમ અજબ આફત ગુજારી હે—ગમે
સાજન ઓ દીન કોનશે જો સુખશે લાગી પ્રીત,
અબ દુખ દે નીઆરે ભયે સો કોન ગાઉંકી રીત.
એ બેમરૂવત સાજના કુગની કોકે કેરદેગારી હે—ગમે
પીતમ તન મત જાણ્યો કે તમ બીછરે મોએ ચેન,
હારી બનકી લાકડી સો સલગત હઉં દીન રૈન,
ગયે દીનતો રૈનકી રાતે રાતકુ અખતર શુમારી હે—ગમે
બીરહા તનસે કોં લગી જલો જાત સબ કાટ,
નાગી દેખત ડંગ લાગે સો પરો ફકીરા હાત.
પે ગમશે જીગરતો જલ ચુકા અબ તનકી બારી હે—ગમે
જેસન સુક પાંજર ભયો માશા રહેઓ ના માશ,
રગત રતી બર ન રહેઓ લજાવન સાગ.
જસ તું લે બાગર કે મુજપે જીરત ભારી હે—ગમે
એકતો નેના ગેહબરે દુજો અનજન સાર.
અરે બાગરી દેત હે મતવારન હથીઆર.
જાયાહે યાર જાહુ હે યાર બુંદીકી કટારી હે—ગમે
કાગા નેના નીકાલ દઉં જો પીકે દુખ લે જાય,
આગે દરસ બતાયકે પીછે લીજને ખાય.
જમાલે યારસે કબ આશકાકું આંખ પેઆરી હે—ગમે
જાઓ તબીબ ઘર અપને તું કીઉં જાનદા શાર,
આશક રંગે કીને કીએ બીન દેખાવન દીદાર.
હમારે દરદકે દારૂસે ઓ અફલાતુંબી હારી હે—ગમે
તાલ શુક પરપત ભરી હંસા કહુનાં જાય,
ધાંધી મછલી પ્રીતકી કંકર ચુનચુન ખાય
ચમનનાકુ પેઆરે ઓઇ મસ્ત બુલબુલ તુમારી હે—ગમે

ગજલ—ઝફર.

અશકે ગુલગુંસે મેરે જામે તનકા દામન,
પુર ગુલ ઇસ તહરાંસે હૈ જેસે ચમનકા દામન—અશકે
જબ સબાહ લે ગઈ ઉસ તુરરહે મુશકીંકી શમીમ,
ભર ગયા મુશકસ સેહરાએ ખુતનકા દામન—અશકે
કીઆ અરકહી કીસી મહવશકે જબીંસે પુછા,
હુએ શેતારૂંસે જો પુર ચરખે કોહનકા દામન—અશકે
ગમે પરવાનેમે રો રો સહર તક આખેર;
ભર દીઆ શમાને ઇશકોસે લગનકા દામન—અશકે
કીસ સીતમદીદેકી આંખોસે હુએ પુછે આસું,
ખુંસે રંગી હુએ જો ઉસ સુનચે દહનકા દામન—અશકે
આજ વોહ કર લે સીતમ મુજગો મગર હશરકે દીન,
હાત મેરા હે ઓર ઉસ અહદ શકનકા દામન—અશકે
પારહાઓ જીગરે દીલકી બદોવલત હમને,
ભર દીઆ લાલે અકીકોંસે યમનકા દામન—અશકે
ખુન ઇસ સએદ મોહબત ન છુએ હરગીજ,
લાખ ધોંએ કોઇ ઉસ સુએદ કફનકા દામન—અશકે
અએ ઝફર ગહવરે ખુશ આબે માયનીસે કભી,
હો ન ખાલી મેરે દરીઆસે સખુનકા દામન—અશકે

ગજલ—ઝફર

કીથી કેઆ મુજસે મેરે યાર શરત,
કુછભી હે યાદ સેતમગાર શરત—કીથી
દીનો ઇમાનો દીલોજાં લે કર,
દુનીઆ ઓસાભી હે એકબાર શરત—કીથી
શમાકી તહરાં રાહે ઉલફતમે
સીર કટાનાભી હે સો બાર શરત—કીથી
દર પરે ઉસકે ન ફેગાં કર ઇતની,
હુએ અદબભી દીલે બીમાર શરત—કીથી
ચુપકા ન રહે મુરગે ચમન દામમે,
કુછ ભી ન કુછ હે તુજે ગોફતાર શરત—કીથી
રાંજે નેહાં ગીરીએસે ખુલ જાએગા,
હોવેગા રૂસવા સીરે બાજાર શરત—કીથી
જીતને હુએં એકોલ ઝફર આજ ઇહાં,
ઉનસે કરે અબ તેરી પેજાર શરત—કીથી

ગજલ—ઝફૂર.

ઉસ કુચેસેં જબ આશક રોતા હુવા આતા હએ,
દરીઆ હએ કે આંખોસેં ઉમદા હુવા આતા હએ—ઉસ
લાતા હએ જવાબ મે ખત કાસીદ મગર અબ દેખેં,
ક્યા પેશ નસીબોંકા લીખા હુવા આતા હએ—ઉસ
ઉસ જુલફકે કુચેસે બોરોકા જો હવાકા સર,
આવા હએ તો ખુશબુસે મેહકા હુવા આતા હએ—ઉસ
આંખોમે હએ દમ ઉસકું હમ દેખ તો લે એકદમ,
ઉસ દમ વોહ મસીહા દમ અછા હુવા આતા હએ—ઉસ
ઉસ જુલફે પરશાંકા જબ બાંધતા હું મજમુન,
જો લબઝકે આતા હએ ઉલઝા હુવા આતા હએ—ઉસ
દીલમે તો કશીદા હએ મુજસે સનમ સરકશ,
ખેંચ કર કશશે દીલસેં વોહ ક્યા જુવા આતા હએ—ઉસ
મુંહ અપના છુપા લેતે હએ શરમસે સબ ગુનચે,
ગુલશનમેં ઝફૂર જબ વોહ હંસતા હુવા આતા હએ—ઉસ

ગજલ ઝફૂર.

આયા નહી વોહ જો સનમ ચાર રોજસે,
મુઝતર હએ દીલ ખુદાકી કસમ ચાર રોજસે—આયા નહી
અએ મેહજબીં ઇહ તેરી જુદાઇકી એક રાત,
હમકુ નહીં હએ હશરેકે કમ ચાર રોજસે—આયા નહી
ફુરસત નહી હઇ ઇતની કે જાએં વાંહ તલક,
કરતે હએં રોજ કસદ ઇહ હમ ચાર રોજસે—આયા નહી
અપને મરીઝે હેજરકી તું જલદ લે ખબર,
ઇનકા હુઆ હે આખોંમે દમ ચાર રોજસે—આયા નહી
જીસકે બગેર એક ઘડીભી ન હો કરાર
વોહ યુ જુદા હુવા હે સીતમ ચાર રોજસે—આયા નહી
હએ ચાર દીનકી ચાંદની ક્યા ઉસકા એતબાર,
કરતા હએ તું જા લુતફો કરમ ચાર રોજસે—આયા નહી
બરગશતગી નસીબકી અપની હએ અએ ઝફૂર.
દેખે નહિ જો ઉનકે કદમ ચાર રોજસે—આયા નહી

ગઝલ—આરજુ.

કીસી દોસતકે આંખકા હે ઇસારા,
સબબ જીસકે દેલ હે પરેસાન હમારા—કીસી
ન્જરકુ જો જા કર મેં ગુલશનમે દેખે,
તો ઇસ ગુલ સરીખા ન કોઇ ગુલ હજારા—કીસી

ગુજર ગઇ હે સબ રેન તેરી ફીકરમે,
નમુનદાર હુવે ફજરકા શીતારા—કીસી
જો કુચેમે તેરભી હમકુ ગુજર નહી,
તેરે હુશનકા જો કરે હમ નીજારા—કીસી
જો એકબાર દેખે ભરા નઇ મેરે દેલ,
જપક તેરી દેખલા દે હમકુ દો બારા—કીસી
તુ આ ચાંદ ઘરમે તેરી ચાંદનીસે,
નીકલ જાવે મેરે મહેલકા અંધારા—કીસી
જુદાઇસે તેરે મુજે કુછ ના ભાવે,
ઓછલતા હે આંખુસે લોહુકા ફુવારા—કીસી
અબ મીલનેકી તેરે હમે આરજુ હે,
કે ખાતર તેરે રંગ મહેલ હે સમારા—કીસી

ગજલ—ઉમેદ.

હજાર શોકર કે ખત સુબેહ યારકા પોહોંચા,
ઉસ હાતે દરૂ મદારકા પોહોંચા—હજાર
દેલ શીકસતેકુ પેગામ યારકા પોહોંચા
ગુલ ફેશોરદેકુ મુજદહ બહારકા પોહોંચા—હજાર
ઉગે એકીન હે વહાંસે હજાર લાલેગુલ,
કદમ જહાંપે મેરે ગુલોજારકા પોહોંચા હજાર
તુમ ઉસકુ રંગેહેના ખાશ મત શુમાર કરો,
હે કતલે આમસે રંગીન નેગારકા પોહોંચા-હજાર
હમારે દેખકર ઉસ મુરગે દેલકુ અએ સયાદ,
ખેઆલ કીઆ તેરે જીમે શેકારકા પોહોંચા-હજાર
જહાંકું મસત કીઆ એક નેગાહસે તેરે,
ઇધરભી દેખકે આલમ ખુમારકા પોહોંચા—હજાર
ઉમેદ અપની તબીયત તો બાગબાગ હુવે,
પએઆમ જબકે બુતે ગુલએજારકા પોહોંચા—હજાર

ગઝલ અલી.

ચહેરએઅહમદ નઝર આતા નહી વાયે કીસમત કાગ બનજાતા નહી,
આપકી ફુરકતમેં ઇસ લાચારકો યા રસુલ અલ્લાહ ચેન આતા નહી.
હો મઝારે મુસતફા પેશે નઝર, યે મુકદર રંગ દીખલાતા નહી,
યા નબી આકે મદીને કીસ તરેહ, સાથ અપને કોઇ લેજાતા નહી.
ચેહરએ અહમદકા જો હએ શેફતાવોકભીસુંએબુતાં જાતા નહી.
આશીકે અહમદ હું મંએ અએ શેખજી આપકા કહેના મુજે ભાતા નહી
દેખું ફીરમએ રોઝએ શાહેઅરબ બખ્ત અયે અલી બદલજાતા નહી.

ગજલ–સોદા.

ખુલ ફેંકે હે આલમકી તરફ ઔર સમરભી.
એ ખાને બરંદાજ ચમન કુછ તો એધરભી—ગુલ
કેઆ જેદ હે વેદાં જાને મેં સાત વો ન કરતા.
કાફી હે તસલીકુ મેરે એક નજરભી—ગુલ
એ અબર કશમ હે તુજે રોનેકે હમારે,
ટપકા હે કભી ચશમસે તુજે ખલતે જીગરભી—ગુલ
એ નાલે સદ અફસોસ જવાં મરનેપે તેરે,
પાયા ન તુનક દેખનેમે રૂએ અસરભી—ગુલ
કેસ હસતીએ મોહુંમપે નાજાં હે તું એ યાર,
કુછ અપને શબોરોજકી હે તુજકુ ખબરભી—ગુલ
તનહા તેરે માહમતમે શાંમ શીહાપોશ,
રેહતા હે સદા ચાક ગીરેબાન સેહદભી—શેલ
સોદા તેરી ફરીઆદસેં આંખોમેં કટી રાત,
આઈ હે સેહર હોનેકુ ટુક તો કહી મરભી—ગુલ

ગજલ–ગફુર.

બરખે પરીસે શીકલ મેરે દલરૂબાકી હે,
જો દેખતા સો કેહતા હે ખુદરત ખુદાકી હે—બરખે
બદલા હવા નરગ સીઆઈ ગતાકી હે,
લા સાકીઆ શરાબ એ રેહમત ખુદાકી હે—બરખે
પીતે નહીં શરાબ કભી બેવજુદ કોએ,
ગાલીફમે મેરે રૂહ ઉસી પારસાકી હે—બરખે
જખર રોજે આગમે રેહતા ઉડગાયું,
લુટા મુજે પરીઓને દુલત અલલાકી હે—બરખે

ગજલ–ગરીબ.

ભુલતી દેલસે નહી યાદ જાની તેરી,
શકલ બતલાવે ખુદા મુશુકે આની તેરી—ભુલતી
ગેરોકી બાતશે હોતા હે નહીં દીલકું કરાર,
હમકું તો યાદ પડી લીરી જબાંની તેરી—ભુલતી
લોક તો પુંજતે હે આને બુતોકું હરદમ,
અબ તો હમકુભી પડી શકલ બીનાની તેરી—ભુલતી
એ ખુદા ! જો જહાં બીચ ન હોતી પેદા,
એ ખુદા ખાલી ન રેહેતી એ ખુદાઇ તેરી—ભુલતી
એ મહમદ તેરા દર છોર કહાં જાએ ગરીબ,
પાદશાહીસે એ બેહતર હે ગદાઈ તેરી—ભુલતી

ગજલ-મોહીનુદીન.

ચાહે જફાઓ જોર કરે યા બખા કરે,
રાઝી હે હમ ઉસીમે જો કુછ દેલરૂબા કરે—ચાહે
દેલસા રફીક જીસકા જુદા હો ગયા હો યાર,
વો અપની બેકસીપે ન રોવે તો કેઆ કરે—ચાહે
જીસને હમારે યારકુ હમસે જુદા કીઆ,
વોભી મોરાદ અપની ન પાવે ખુદા કરે—ચાહે
કેહતા મોહીનુદીન હે તુમહે મેરે દોસતાં,
આસા સબોંકી મુસકેલે મુસકેલકુશા કરે—ચાહે

ગજલ.

એ રંગીલા મેરે દરદકા દીવાન બનેગા,
આલમ ગોયા રશ્કે ફીસ્તાન બનેગા.
હર બેતમે તારીફ આતીહે રૂહ આંખોકી,
એ શેહેર મેરે મજનુસે હેરાંન બનેગા.
માલુમ હુવા શોખી અંખીઓસે મેરે તહીં,
ગોય રોજ દેખો કે તોફાંન બનેગા.
એ જુલફે સનમ સોખસે દાલી હે ગલેમે,
એ નકશે પંઝએ તીર મીરજાન બનેગા.

ગજલ સોદા.

ગર તુજમે હે વફા તો જફાકાર કોન હે,
દેલદાર તું હુવો તો દેલઆજાર કોન હે.
નાલાહું મુદતોસે તેરે સાહેકે નીચે,
પુછા નહી ઈહ હજુ પસે દીવાર કોન હે.
હર સબ શરાબખાર હરેક દીન સીહા મસતા,
આસુફતે જુલફ લતપતી દસતાર કોન હે.
સોદાકુ જોરમે ઈશકસે કરતે હે આજ કતલ,
પેછાનતા હે યહ ગુનેહગાર કોન હે.

ગજલ-હુસેની.

શરમીંદહે કમર હે તેરી તસવીરકે આગે,
સમબુલ હે પીજલ જુલફકી જનજીરકે આગ,
આશકકા તો કુછ બસ નહીં માશુકકે આગે,
રાંજેકા તો કુછ બસ ન ચલા હીરકે આગે,
બેલવાકે હમે તેગે નીગેસે હે કીઆ કતલ,
જાનાહીં ન થા કાફરે બેચારેકે આગે,
ઈસ દરદકી દારૂ નહીં બીન સબર હુસેની
તદબીર તો ચલતી નહીં તકદીરકે આગે.

ગજલ—તોરાબ.

જોહી ગેરસે વોહ હંસા ખેલખેલા,
અપારશકસે દેલ મેરા તલમલા
નજર ભરકે કોસુ ઉસકા દેખે જમાલ,
જીસે દેખ આંખે ગઈ જલમલા.
ગુ ઝાહેદ ન જાનાં કબુ ઉસ તરફ,
કે વોહ મોગબચા હુએ નપટ ચલબલા.
મબાદા કહીં દેખકર ઉસકા હોસન,
તેરે એશકકા બી ઉઠે ગુલગુલા.
દેવાના હો જો તુજસે ઉલજે તોરાબ,
કે તેરા ઝબરદસ્ત હુએ સેલસેલા,

ગજલ-કનવર.

આતશે દેલકા જો આંખોંસે શસરા ચમકા,
લોક સમજે કે ફલકપરસે સેતારા ચમકા.
દરદે ફોરકતમેં જો શબ દેલકુ હોઈ બેતાબી,
રાત રોનોમેં કટી, સુબહકા તારા ચમકા.
ચેહેરા અઝબસકે ભભુકાસા નજર આતા હુએ,
ઇનદીનું નામે ખોદા રંગ તુમારા ચમકા.
સહનખાનેમેં જો દેલદાર હુવા ખુશરફતાર,
આસમાન નુરસે ઇસ માહકે સારા ચમકા.
ઝરદરૂ એશકકી દોલતસે હુએ હમ હમદમ,
ઝા અફરોન ઝાર યહ તોરફા હે હમારા ચમકા.
બરક ચમકે હે હવા આશકે બેદેલકુ સમજ,
ચકકે અંદરસે જો અનચલકા કીનારા ચમકા,
દેલમે આતશ જો કનવર ગમસે તું ભરકાતા હુએ,
ખુબ ચમકી નહી ફીર ઉસકુ દોબારા ચમકા,

ગઝલ વલી.

બે વફાએ નકર ખુદાસુ દર, જગ હુસાઇ નકર ખુદાસુદર.
હવે જુદાઇમે ઝીંદગી મુસ્કલ, આ જુદાઇ નકર ખુદાસુદર.
ઉસકું જો આશનાઇ દરકાર હવે, આશનાઇ નકર ખુદાસુદર.
આરસી દેખકર ન હો મગરૂર, ખુદ નુમાઇ નકર ખુદાસુર.
અયે વલી ગએર આસ્તાને યાર, જુબ્બે સાઇ નકર ખુદાસુદર.

શેઅર.

ઉડી વસ્માકી નહી તેરે રઝાઇ સરપર,
માઝઆ રાત વય તારો ભરી છાઇ સરપર.

ગજલ-તોરાબ.

ગુલબી લગતા હએ ખાર આંખોમેં,
ફીઆ સમાયા હએ યાર આંખોમેં.
મુંહ દેખાકર વોહ છુપ ગયા જબસે,
આંસુઓંકા હએ તાર આંખોમેં.
તાકમેં ઉસકી કલસે મેરી નેગાહ,
ફીરતી હએ બેકરાર આંખોમેં.
રાહ ઉસકી કહાં તલક દેખો,
ચહતી લએ ઇનતેઝાર આંખોમેં.
જલવેગર હો શોખ પરદેનશીન,
ફેર કહીં એક બાર આંખોમેં.
જલવેગર હો વોહ શોખ પરદેશીન,
ફેર કહીં એક બાર આંખોમેં
વોહ તો રખતા હએ કતલ દેલકે લીએ,
સોરગા દુમબાલેદાર આંખોમેં.
કોણ ઉસસે લડાએ આંખ, તોરાબ,
જીસને બાંધી કટાર આંખોમેં.

રેખતો.

શાર્ત પરદેમે છુપે વુલાંશેખી લાલુ તુજે,
લાકે ફીર ચશમે.કે પરદેમે છુપાઉ તુજે-શાત
ગરતુલ હોવે તું અખલાકપર હએ માહે મુનીર.
મએ દેખુ જુલવે તુમાં બાદ દેખાઉ તુજે-શાત
ગર શમન દરમે તું પોશીદા રહેગા હમશે,
દામે ઉલફતકી જગા જોલમે લાઉ તુજે-શાત
તુ ન ઇઉ જાન કે એ મુજશે જુદા હોવેગા,
મીશલે શાએ કે ચલુ શાત ચલાઉ તુજે-શાત
બેકરારીશે શમાપર જો જલે પરવાનાં
તુજે પરવાનાં કરે શાન જલાઉ તુજેવશાત

ગજલ આશક.

જો શમશેર [illegible]રી અમલ દેખતે હે,
શરે દુશમનોકુ કલમ દેખતે હે.
તુંજે ગએરસે જ[illegible] બહમ દેખતે હે,
ન દેખે કોઇ જો કે હમ દેખતે હે.
જો ચાહે કે લીખે કુછ અહેવાલ દેલકા,
તો હાથોકુ અપને કલમ દેખતે હે.
તું જલદીસે આ વરને મેરે મસીહા,
દોઇ દમમે રાહે અદમ દેખતે હે.
ગલીમે બુતોકી શબો રોજ આસેફ,
તમાશા ખોદાઇકા હમ દેખતે હે.

ગઝલ ઇન્શા.

ઝીડકી સહી અદા સહી ચીને જબીં સહી,
યે સબ સહીપર એક નહીંકી નહી સહી.
મરના મેરા જો ચાહતે લગ જા ગલેસે ઠુક,
અબ કાહે હમ યે મેરા હમે વાપસી સહી.
શર નાઝનીન કહેનેસે માના બુરા હો કુચ,
મેરી તરફ તો દેખીએ મંએ નાઝની સહી.
આગે બડે જો જાતે હો કયું કઓન હયે યહાં,
જો બાતજો હમકો કહેની હયે તુમસે નહી સહી.
મન્ઝુર દોસ્તી જો તુમે હયે હરયેકસે,
અછા તો કયા મઝાયકો ઇન્શાસે ભી સહી.

શેઅર.

પાની ભરે હયે યારો યહાં કુરમઝી દોશાલા,
બંતીકી સેજ દીખાકર સકનીને માર ડાલા.

ગજલ–અઝીજ.

હમ જબાંની શમએસે સુનતે હેં હેજરે યારમે,
ચાહીએ બુલબુલકે મરના ઇશ્કકે આજારમે.
હે અસર કીસકે નીધાએ તરફરકે અંદાજકા,
બુરબુલે હેં દામમે ઓર આહ ગુલ બાજારમે.
જો કેહે ખુંખારે ઉનકુ રજ દુનીઆમેં નહી,
છેદ હે મોજુદ જબ દેખો લબે સુફારમે.
રાહે ખુનરેજીમેં વો કાતેલ જો રખાં હે કદમ,
ચલતે ચલતે પર ગએ છાલે તેરી તલવારમેં.
આફતાબે હશરભી મુજકુ બચા કર જાએગા,
સોનેવાલા હું કીસીકે શાહ અએ દીવારમે.
એસ્તરે ગુલ હો મુબારક ઇઆર આઇ બહાર,
ખુબ ચલ કર લોટીએ અબ વારીએ ખારખારમે.
સાકીએ કવસર પીલાતા હે મહે ખુમ અએ અઝીઝ,
મસ્ત હું નાખસ મેં ઇશ્કે ગોહમરે મુખનારમેં.

ગજલ–રંગીન.

કહેતી હે જુલફ ઉસકી જંજીર હું તો મે હું,
અબરૂ કહે હે ઉસકી શમશીર હું તો મે હું.
એક ઉમર સેર ફીરાયા નાહક મોહવલસીકા,
આહુંરકુ ફેર જો દેખા અકસીર હું તો મે હું.

દેખ આઈનોઈ અપને મુખરેકુ વો કહે હે,
ગર હુપરી તો મે હું તસવીર હું તો મે હું.
ઉન સફેદ અફકનોંકો હરએક શેકાર કબ હે,
તીરે દસ્તકે કાબેલ નખચીર હું તો મે હું.
માંનીનદે બુલબુલો ગુલ અરએક ખુશ હે રંગીન,
ગુલસનમે ઇસ જહાંકે દેલગીર હું તો મે હું.

રેખતો.

બેકલી બાગમે મલી કયુ અએશાતો નથી,
ખાલી હર ફુલસે દાલી કયુ અએશાતો નથી–બેકલી
કનંદ લપક જો મીડાઇને દેખાએઆ હએ અસર,
મુંમે શારી તરે ગાલી કયુ અએશાતો નથી—બેકલી
અએ હર જખમસે મહોરાબકી શુરત હએ આએઆ,
તેગ કાતીલકી હીલાલી કયુ અએશાતો નથી—બેકલી
દેખકર આશકોકા નાખમે દમ આતા હએ,
બાલીશે ઓમરમે બાલી કયુ અએશાતો નથી–બેકલી
સુનતે હએ શાકીએ મએકશાકા દીવાલા નીકલા,
બોતલી ઇશ બજમમે ખાલી કએ એશાતો નથી–બેકલી
કાશ પરી જાતને શાશેમે ઉતારા હએ પરી,
બાત તેરી એ નીરાલી કયુ અશાતો નથી—બેકલી
ખુન કીસકા કીઆ તુને શાતમ એ જાત બલા,
આશોમાં મોપે ઇએ લાલી કયુ એશાતો નથી બેકલી
ખુબ મુશાકુ દીઆ કાબે દુનીઆંન રૂરેબ,
ઓ કૈશ આહાને વાલી કયુ અએશાતો નથી—બેકલી

ગજલ–નુર.

સુયા જાતાહું તેરે હેજરકુ મારે, આ રે
મેરે જાની, મેરે દેલબર, મેરે પેઆરે, આ રે
આરા તો સરપે ચલા મેરે, વસેકાન મે તો
શાકમે તેરે દેહ જાએગા આ રે, આરે
મુદતેં હો ચુકી ફીરતા હું વે અગીઆરેકે,
એક દીન રાતકુ મેહમાન હમારે આ રે.
યાદ કરતે વોહ તેરા ચાંદસા મુખરા બેમેહેર,
બેઠા ગીનતા હું ફલકકે યહ સેતારે આ રે.
નુર બેતાબ હએ અઝબસકે જુદાઇસે તેરે,
રશ્કે ખુરશેદ મેરે, માહકે પારે, આ રે.

રેખતો.

પરદેશી માહા રૂ દેખાએઆ ન કીજીએ.
જખમી જીગરશે ખુન ખાહા ન કીજીએ—પરદેશી
હમતો તેરે શીરાકશે મરતે હુએ હે અજલ,
મરતેહોંપર તીર ચલાએઆ ન કીજીએ—પરદેશી
ઉલફતમે તેરે હમને શહી આફતો બલા,
હાંને કજામે ખેંચકે લાએઆ ન કીજીએ—પરદેશી
એક દીનતો હમકુ શેર ગુલેશતાંનકી દેખા.
આગે એરમકી શેરકુ જાએઆ ન કીજીએ—પરદેશી
ખરકાંન કર તું બાગમે શોએઆ હુએ ગુલબદન,
હોતા દુવા દોશાલા હલાએઆ ન કીજીએ—પરદેશી
ઉશકે હમારે હો ગઈ દો બાતકી રમુજ,
હરએક કીશકે તઈં એ ભેદ સુનાએઆ ન કીજીએ—પરદેશી
અજમત દોશતોકી ગલીમે ન રખ કદમ,
એ દરદ દીલ કીશીકુ દેખાએઆ ન કીજીએ—પરદેશી

ગજલ દીવાને શાદીક.

દરદે દીલસે જો કોઇ મેરી ખબર રખતા હુએ,
દસ્તે હએરતકો લે સીનેકે ઉપર રખતા હુએ.
મેહ દીલે સોઝ મેરા સોખ્તા દીલ ગરચે સુને,
તા દમે સુબ્હો વોહી ચશ્મકો તર રખતા હુએ.
મુખતીના જએસા હું મએં વોહભી હોજાવે ફીલફૂઓર,
જો કોઇ કુચએ દીલબરમેં કદર રખતા હુએ.
તીર ગમજેસે અગર ઉસકે ચલે તીર કજુ.
અહેલે દીલ રબરૂ સીનેકો સીપર રખત હુએ,
કબ્કે રફતાર કીયા ફઓક સબા પરવાઝી,
મુરગે દીલ કત્લ હુવા ફેરભી ચેહ પર રખતા હુએ.
સાદીકે ખએરકો કહેતે હુએં હો હુશયાર મીયા,
આશકે યાર જો હુએ કીસકી ખબર રખતા હુએ.

ગજલ દીવાને શાદીક.

મેરા નામ હુએ મસ્ત મએં હું સરાબી,
સુલબ્બખ હુએ મુજહ પાસ શીશા ગુલાબી.
બનાયા હુએ શએદાઇ સાકીને મુજહકો,
દીખાઇ હુએ જબસ વોહ ચશ્મે શહાબી.
સમજહતાહું કબ ચેહ કે ઇસલામ કયા હુએ,
મએં કુરબાને જાનાંકું કાફીર વહાબી,

હુએ કુરબે નવાબીલમેં ઝાકીર એહ આઝા,
મેરી રગમેં સબ તાર તારે રેબાખી.
ન મએ આતશી હું ન બાદી હું પારો,
ન ખાકી ન આબી હું મીસલે હુબાબી.
શહેર ખએર સાદીક હું પ્યારેકો અપને,
ભલા ગેઠ હુવા મએ જો સમજહા શીતાબ.

ગજલ-મસ્ત.

આજ દીલબરકુ ખોઆબમે દેખા,
નુર હકકા હેજાબ મે દેખા.
ખુદ ફનાં હોકે જાતમે મીલનાં,
એ તમાશા હોબાબમે દેખા,
આપકુ શોખત ગેરકુ લેજત,
એ તમાશા કબાબમે દેખા,
બેઠ કર શેર મુલાકકી કરના,
એ તમાશા કેતાબમે દેખા.
એક પેઆલેમે મસત હો જાના,
એ તમાશા શરાબમે દેખા.

ગ. લોગ હુમાયુન.

કીસ કીસ તરેહસે શબકુ ખુશામદ તેરી ન કી?
પર તુને બાત ઉસપેભી હમસે ઝરી ન કી.
મેંને તો કીસ ખુશીસે તુમેં દેલ દીઆ, સનમ,
પર યહ કલક હુએ, આપને કુછ દેલબરી ન કી.
ફરહાદો કએસ થરગએ સરકુ પટક પટક,
હકમેં કીસીકે એકશકને પુછ બેહનરી નકી.
લાગોંમેં અપની જાન ફીદા તુમપે કર દીઆ,
તુને તશફકી ઉસપેભી, ઝાલેમ, મેરી નકી.
જતના ગીલ્લા હુએ તુમસે મેરા, સુન લો, આંસુઓં,
બસ બોશકે દેલકી આખકુ તુમને હદી નકી.
કેઆ તાબ બરકમેં ? જો મુકાબેલ હો આહકે,
નાલેકે, મેરે રઆદને ભી હમસરી નકી.
કેસમતકા અપને કીસસે હુમાયુન ગીલ્લાં કરે,
અફસોસ ! મેરે એશકને કુછ રેહેબરી ન કી.

ગજલ લતીફ.

નામ ઉસ દેલબરકા હમ સુમરણ બનાયા ચાહતે હએ,
ઓર અગીઆરોંસે ઉસકા મન ઉઠાયા ચાહતે હએં.
એશકમેં દેલબરકે હમને દેલ બનાયા દાગ દાગ,
સખતએ લાલાકા હમ ગુલશન બનાયા ચાહતે હએં.
ખાકે પા ઉસકી ફુરકે લાવે અર બાદે સબા,
સોરમએ કોહે તુરસા અંજન બનાયા ચાહતે હએં.
કાસેદા. કેહ બસ સનમકુ ખાક પર મત ધર કદમ,
તેરે કદમોંકે તલે દામન બીછાયા ચાહતે હએં.
આશકે માશુકમેં પરદા ન થા હરગેઝ લતીફ,
અબ સેતમગર ઝાલમસે ચીલવન લગાયા ચાહતે હએં.

ગજલ.

આંખ કીઉં તુને ભલા હમસે મીલાઈ પેઆરે.
બુઝ ગઇ થી સો ફેર અબ આગ લગાઇ પેઆરે.
દોસતી મેરી તેરી યાર નીભાવે અલલાહ,
ગરચે બદનામી ઝમાનેમેં ઉડાઇ પેઆરે.
ખાનેએ દેલમેં મેરે ભડકે હએ અબ આશએ એશક,
શીકલ તુને જો નહી અપની દેખાઇ પેઆરે.
મેં સવા તેરે કીસીકુભી ન દેખું હરગેઝ,
સામને અપને હોવે અગર ખોદાઇ પેઆરે.
દેલસે દેખ આંખોંસે આંખોકુ મીલા કર તુજસે.
કીસકુ ખુશ આતી હએ અબ તેરી જુદાઇ પેઆરે.
હફત એકલીમકી શાહી નહી ખુશ આતી હએ,
ખુશનુમા હએ તેરે કુચેકી ગદાઈ પેઆરે.
ચેનો આરામ નહી, અકલ ગઈ, હોશ ગયા,
દેલકુ આસકકે નઝર જબસે લગાઇ પેઆરે.

ગજલ નુસરત.

ઝબહ કરડાલા નીગાહે યારને,જુલફ નાગન બનકે આઇ મારને—ઝબહે
કરલીયા કામ ઉસ બુતે તરરારને,કયા કીયા તસબીહને જુનારને-ઝબહે
લેલીએ મેરેદીલોજાનો જીગર, બોલી બોલી આપકી ગુફતારને—ઝબહે
હો ગઈ હલચલ કીયામતકા બપા,સર ઉઠાયા શીતનએ રફતારને-ઝબહે
ઇસકો કહેતે હએં જહાંમે ના મુરીદ,ઉમરભર મુજકો સતાયા યારને-ઝ
આહ લુતફે જીંદગી જાતા રહા, મારડાલા ઇશકકે આજારને—ઝબહે
મારડાલા જુલફે મુશકીકી મુજે,રંજ મોમીનકો દીયા કફફારને-ઝબહે
કામ બીસમીલકે કીએ મીલકર તમામ,તેગને ખંજરને ઓર તલવારને.
કહેતે હએ નુસરત યે સબ અહલે સુખન,કયા સમા બાંધા તેરે અશઆરને

ગઝલ.

મંઝા જો આજ હમે પાયા ન પાયા હમે કબુ અયેસા.
ન ઉલ્ફતકા મઝે શીરીં ચખાયા હમે કબુ અયેસા
તેરી ચસ્મોંકે નરગીસમે હુઈ હું મુબતીલા જાલીમ.
ન કાજલ આંખમેં તુને લગાયા હમે કબુ અયેસા.
તસલ્લી તુજમેં યે જો હમે ન હોગી માહેતાબાંમે
ન જલ્વા શમ્સને અબતક દીખાયા હમે કબુ અયેસા.
ન જાનું કોન હુંગી મેં ન હમે માલુમ હું કહાંપે,
હમારા હુસન હમને યે ભુલાયા હમે કબુ અયેસા.
તુંહી આરામ હમે મેરા તુંહી હમે જીંદગી મેરી,
ન આંખોમેં મેરી કોઇ સમાયા હમે કબુ અયેસા.

ગજલ.

મઝા તુમસે ન પાએ દીલ લગાકે,
હમ રૂસ્વા હુએ આશક બતાકે—મઝા
યેહી આશક હમે માશુક દોનુ,
કબુ સોવે મેરે પેહેલુમે આકે—મઝા
હસરેં તો રેગઇ દીલમેં પરીયો,
દીયા ઓસા ન હમકું મુખ ચુરાકે—મઝા
આપતો સોગએ હમકો જગાકે,
છુપા મેહેતાબ હમસેં શર્મ ખાકે—મઝા
ઉલાલા દેગયા સાંકલ લગાકે,
ઇસારા કર ગયા સીટી બજાકે—મઝા

ગજલ.

માંગતા ફુલ પીલાંતા હમે બરાંડી સાકી,
મુજ બલાનેશકું તલછટભી હમે કાફી સાકી.
મસ્ત કયા જાને કીધર દેહર કાબા હમે,
ઉમ્ર સારી તેરી ભઠીમેં ગુજારી સાકી.
બરફ પીલ્વાકે કલેજા મેરા થંડા કરદે,
આબે અંગુરને કયા આગ લગાદી સાકી.
ભરદે ચુલ્લુમે જો હો શીશેમેં બાકી સાકી.
હોજે કાશરકી તમન્ના રહી બાકી સાકી.
ઓરતો સબ હશરતેં રોદકે દીલસે નીકલી,
માંગતા ફુલ પીલતા હમે બરાંડી સાકી.

ગજલ ગુરસત.

જાહોત હએ શોક ક્રાસીદ તુમકા જો સેહબાએ સદનકા,
 બતાઓ સચ હુવા હએ શોક દીલકો કીસ ફ્રસ્ઝનકા
ચમનમેં શોર બરપા હએ યે કીસ આશીકકે શેવનકા.
 નાશા જો શાખે ગુલ પરથી નહી મુરગાને ગુલ્લશનકા.
નીશાની લેચએ ખુરદફ્રકી હએ યે અએ કાસીદ,
 ચમકકર ઝરરહ દીખલાતા હએ જીલવા મેહરે રોશનકા.
નહી રોથી જો તુમને કબર મેરીતો યે કાહેકા,
 ગવાહી દે રહા હએ નકશ સાહેબ ખાકે મદફનકા.
નહી રંગે દુઇ રેહતા હએ સોજે ઇશ્કે સાદીકમેં
 કે યકસા રંગ હો જાતા હએ તાતશ ઓર આહનકા.
યે સાજ હએ દોસ્ત નાદોંકા બેહેતર હએ નહી હોના,
 રકીકે દીલહી કર જાતે હએં આખીર કામ દુશમનકા.
હજારો આશકોંકા કતલ કરતી હએ ‘અદા ઉસકી.
 કાતીલેજાં હએ યા રબ ફ્રેરના ઉસ ગુલકી ચીતવનકા.
વો આઇનેમેં અપની દેખકર તસવીર કેહતે હએં,
 હસીનાને જહામેં કોઇ હોગા અયશે જોબનકા.
બના દેતે હએં ચસ્મેં મસ્ત જાહીદકોભી જાદુસે,
 બુરા હોતા હએ ફંદા સાકીયાને સા મેરી ફ્રનકા.
વો મુજકો કતલ કરકે ગેર કે કહેનેસે દામીન હએં
 પશેમા કરરહા હએ ઇનકો ધબ્બા ઉનકે દામનકા.

ગજલ મોઅલ્લીફ્.

તેરી ચશમે રેહમત જીધર હો ગઇ,
 ખુદાકી ખુદાઇ ઉધર હો ગઇ—તેરી
નીકલ જાએગી તેડહે બડખાહકી,
 ફ્લકકી જો સીધી નજર હો ગઇ—તેરી
નસીબા ન જાગા શબે વસલ હાય
 લીપટ કર જો સોએ સહર હો ગઇ—તેરી
તસ્વવરસે રેહતા હએ વો ચશમમેં
 મેરી આંખ કયા ઉસ કદર હો ગઇ—તેરી
કહા તેરી જુલફોં કો મુશકે ખુતન.
 ખતા હમસે યે સર બસર હો ગઇ—તેરી
સીતારોકા સદકા દીયા ચાહીએ
 ઉનહેં ચાંદકી અબ નજર હો ગઇ—તેરી

યહાં તક મેં જરસેં રોયા રે હોતે
  ઝમીને સુખન આજ તર હો ગઈ—તેરી
વો ખુદ ચલકે આએ મેરે ઘર જો આજ
  મેરી આહ ક્યા પુર અસર હો ગઈ—તેરી
જબ ઉસ ગુલકો ખત હમને લીખ્ખા હકીમ
  ઝમીને ચમન નામાબાર હો ગઈ—તેરી

ગજલ મેહસર.

ખતભી હએ જુલ્ફભી હયે ઓર રૂખે પુરનુરભી હયે
મહેભી હએ હાલાભી હયે ઓર શમે દેજુરભી હયે
કામ દીલ યારસે લેના હયે તાલે એમેમે
એ તકલલુફભી હયે તન્હાભી હયે મખમુરભી હયે
વસ્લકા લુત્ફ તો જબ હયે કે તલબે બોસેપર
નાઝો ગમઝાભી હયે ઝીડકીભી હયે ચલદુરભી હએ
અએ મસીહા તુનયર ઇસ દીલે વહેસીકા ઇલાઝ
દાગ ખુરદાભી હયે ઝખમીખી હએ રન્જુરભી હએ
ઝાતેહા પઢતે ચલો ગુરબતે મ્હેશરપે ઝરા
ઉસસે વાદાભી હયે કુરસ્તભીહએ દસ્તુરભી હએ

ગજલ સગાર.

તુમભી હયે અબ ચાહનેવાલે મેરે દીલકે
અહલાહેને અરમાન નીકાલે મેરે દીલકે
આપતમે ફંસી તેરે લીએ બૈઠે બીઠાએ
તુભી તો કભી નાઝ ઉઠાલે મેરે દીલકે
આખીરકો મીટાવંગે મુજે દાગ મોહબ્બત
એકદીન મુમેં પંઝાએંગે લાલે મેરે દીલકે
ફૂક ફૂક કેના બાતે કરો છુરયાં ન લગાવો
અએ જાન અભી ઝખમ હયે આલે મેરે દીલકે
એતાં બહું મએ વસ્લમ ફુરકતસે ઝીયાદા
અનદાઝ હસ દુનયાંસે નીરાલે મેરે દીલકે
આહોકી તરેહ તુમભી નીકલ આવેગે બાહાર
સુનલોગે કીસીરોઝ જો નાલે મેરે દીલકે
બોસે નદીએ સાથલી સોને નહી દેતે
ખુબ આપને અરમાન નીકાલે મેરે દીલકર
બેહે આઇગે સીનેતક અગર અશ્કકી કે કતરે
આલમકો નઝર આઇગે છાલે મેરે દીલકે
નીંદ આએ સીગર આહે શબે હીજ્રમે ક્યુંકર
એરગ્ તોટલાતા નહી ટાલે મેરે દીલકે

ગજલ ગાફીલ.

હમે કીસે શઓકે શહાદતને બીઆલે ગરદન
શમેસાં હયે હમે સર અપના વબાલે ગરદન
તીરા વખતીકો મેરી જએસે મીલા હુસ્ને કુબુલ
ખાલે રૂખસાર કંહી હએ કંહી ખાલે ગરદન
પરદએ શબમે કોઇનુરે સહર છીપતા હએ
કુબ નેહા જોહમે હો હુ જમાલે ગરદન
મંએભી દીવાના હું એક સર્વ રવાકા કુમરી
મુજકો હે અર હો તુઝે તોક વબાલે ગરદન
દસ્તઆરેપ યે જાયઝ હયે અગર અય ગાફીલ
બાંધવ તોક તલાઇકો હીવાલે ગરદન

ગજલ શરર.

મીઠી નીગેહકી ચાટપે દીલ હએ લગા હુવા
હએ ઇન રસીલી આંખોમે શરબત ઘુલા હુવા
કાતીલકો મેરે કત્લસે આયા ન ઇન્ફીઆલ
કુચ ખુન કરકે ઓરભી વો બેબાકા હુવા
યાદ આ ગયા જો શામકો ઉસમેહકા ખતે સબ્ઝ
સીનેકી દાગ અઝ સરે નઓ ફીર હરા હુવા
કઓરા ન આકે કુલઝમે ફાનીમે અનબર
મીસ્લે હબાબે દમમે મેરા જી ફના હુવા
દો દાલા નકદ જાન શરરને બાકઓલે મીર
શુકરે ખુદા કે હક હે મહોબ્બત અદા હુવા

ગજલ વલી-

દીલ લગા યારશે ઉસ દીલ્લકા છુટાના મુશકીલ
ઇશકકા ઝખમ લગા ઉસકા સાલાના મુશકીલ.
હુસ્ન હએ દામે બલા ઝુલ્ફ હએ દો કાલે નાગ
જીસકે તંઇ નાગ ડસા ઉસકા જીલાના મુશકીલ
આતશે ઇસ્કને બોલતોંકા કીયા ખાના ખરાબ
આગ દરીયાકો લગી ઉસકા બુજાના મુશકીલ
તીફલ નાદાન હદીસા મેરા દીલ અએ યારે
મકતબે [illegible] તઆલીમ દીલાના મુશકીલ
જો ઉમ[illegible] [illegible]સે ગુઝરી શો ગનીમત જાનો
શો ગય[illegible] [illegible]કમે ફીર ઉસકા જગાના મુશકીલ
રાઝ મ[illegible] [illegible]લી ઝાહીર ન કીરીશે કરના
હાથશે [illegible] ગયા ઉસકા ફીર આના મુશકીલ

ગજલ જામીન.

દીખલાદે જમાલ અપના તલબગાર હું તેરા,
મુસાકી તરેહ તાલીબે દીદાર હું તેરા.
કુછ હુરકી ખ્વાહીશ હએ ન જનહકી તલબ હએ,
મુદતસે મેરી જાન ગીરફતાર હું તેરા,
દુનયામેં જુલીખાંકી સાફત અએ મેરે યુસુફ,
બાઝારે મોહબ્બતમેં ખરીદદાર હું તેરા
બેહોશ કીયા હએ મુજેહ જલ્વેને તુમ્હારે,
ઇતની તો ખબર હએ કે ખબરદાર હું તેરા.
બુલબુલકી તરેહ શોરો ફુગા કરતે હએં બદખ્વાહ,
મએં ખાર નહી યાર મએં ગુલઝાર હું તેરા.
મએં બાદએ પએમા ગમે વહેદતકા હું શાકી,
દે જામે મોહબ્બત મુજે ખ્વાર હું તેરા.
અએ સાહેબે ગએરત મેરી જલદીશે ખબર લે,
બદનામ હુવા મએં સરે બાઝાર હું તેરા.
કાંટાસા ખટકતા હું રકીબોંકે જીગરમેં,
ગુલહું મએ તેરા બાગકા યા ખારહું તેરા.
ઝામીન તેરી ફુરકતશે લબે જાન હએ પ્યારે,
આ મીલ મેરે ઇસા કે મંગે બીમાર હું તેરા.

ગઝલ.

આકર હમારી ખાકપે કેઅ યાર કર ચલે,
ખાબે અદમશે ફેતનેકુ બેદાર કર ચલે,
સાહે પેઆલા ચાહે સબુ કીજીએ, કલાલ,
હમ અપની બાક પર તુજે મુખતાર કર ચલે.
બેઠે બેઠાએ આપકે કેઅ જીમેં આ ગયા,
મુજશે બેરફતે દેલકુ ગેરફતાર કર ચલે;
ગુનચેકુ મુસકુરાકે દેલ અફગાર કર ચલે?
નરગેસકુ આંખ મારકે બીમાર કર ચલે.
એકહી અદામે ખતમ કીઆ સારે નાઝકુ,
દોનો જેહાનમેં ફેતનેકુ બેદાર કર ચલે.
અખ્બારકી તરેહ લીએ યારો દીગર ચલે,
દેલ લે ચલે હએ ઓર ખબરદાર કર ચલે.

ગઝલ એહમદ.

આપ તો ખુબ તરેહદાર હો, સુબહાન અલ્લાહ !
કેઆ મરીઝાંદ હો ! દેલદાર હો ! સુબહાન અલ્લાહ !
આપકે ચેહરએ પુરનુરકી હો કેઆ તારીફ !
આપ તો મતલએ અનવાર હો, સુબહાન અલ્લાહ !
કેઆ કહું આપકી બસ જોલ્ફે મુસલસલ મુશકીન !
દામે સદઆફત હુએ, યા માર હો ! સુબહાન અલ્લાહ !
આપકી ઝાતમેં હુએ નુરે તજલ્લી તાબાન,
આપ તો સાહેબે એસરાર હો. સુબહાન અલ્લાહ !
ખમ ન કીજીએ હોવે તુમે દેખતેહી ગોયતે ફલક ?
વાહ ! —કેઆ અબરૂએ ખમદાર હો ! સુબહાન અલ્લાહ !
લબે ઓજાજે મહીહાશે અગર ફરમાવો,
મોરદે દેલ આનમેં હોશીઆર હો, સુબહાન અલ્લાહ !
કીજીએ અબ તો કરમ આપ બસ ઈસ એહમદ પર,
આપ હી તો મેરે મુખતાર હો, સુબહાન અલ્લાહ !

ગઝલ ખલીક.

અશક જો ચશમે મુનકેશાનશે ગીરા,
યા શેતારા કે આસમાનશે ગીરા,
ઉસપે જલબલકે ગુલ કબાબ હુઆ,
રાત બુલબુલ જો આશીઆનશે ગીરા,
શીશએ દેલ તો ચુર હો જાતા,
કોઇ પથર નોહ આસમાનશે ગીરા,
મેંને આંખોંશે લે લીઆ ઉસકો,
ફુલ જો દસ્તએ બાગબાનશે ગીરા.
હંસ દીઆ યારને જો રાત ખલીક,
ખાકે ઠોકર જો આસતાનશે ગીરા.

ગઝલ તોરાબ.

ઉસ દાનશે ફીર કભી ન હમારી પલક લગી,
આંખોંમેં જબશે યારકી પેઆરી જલક લગી,
યા રબ ! વોહ કેઆ બશર થા કે જીસકી મેસાલમેં,
શેકલે પરી ન સુરતે હુરો મલક લગી.
ઝનાર બાંધ લે અભી, તસબીહ ડાલે તોડ,
ઝાહેદ, અગર તુ હમે વોહ સુતર તેલક લગી.
ફીરતા હુએ ગેરદ ઉસકે, મેરી તરેહ રાત દીન,
તેરી ભી આંખ યારશે કેઆ, અય ફલક લગી.
જબ જાણે તોરાબ તુ યકતા હુએ એશક મેં,
ઉસ ખુશે લો રહે હમે આખર તલક લગી.

ગઝલ મીર

જો ઈસ શોરશે, મીર, રોતા રહેગા,
તો હમસાયા કાહેકુ શોતા રહેગા ?
મેં વોહ રોનેવાલા જેહાનશે અલગ હુ,
જીશે અબર હર સાલ રોતા રહેગા.
મુજે કામ રોનેશે અકસર હુએ, નાશેહ,
તુ કબતક મેરે મોહકુ ધોતા રહેગા ?
બસ, અય ગીરીયહ આંખે, તુજે કેઆ નહીં હુએ,
કે રોરો જેહાનકુ ડુબોતા રહેગા ?
મેરે દીલને વોહ નાલા પેદા કીઆ હુએ,
જરસકાહીં અબ હોશ ખોતા રહેગા.
તું યું ગાલીઆં ગેરકુ શોકશે હે,
હમે કુછ કહેગા તો હોતા રહેગા.
બસ, અય મીર, મીઝગાનશે પુછ આંસુઓકું,
તું કબતકે યહ મોતી પરોતા રહેગા

ગઝલ જુરાત.

જીસ જગે, જાની, નઝર આ જા શેતાબી તુ મુજે,
દેલકી બેતાબી લીએ ફીરતી હુએ અબ હરસુ મુજે;
જુ કીસીકુ જીતેજી ગાડે કોઈ શો વોહ કલક,
ખાનએ તારીકમે તુજ બીન હુએ, અય મેહરૂ, મુજે
વાએ કીસમત ! જીસ જગાશે થા ન ઉઠનેકા ખયાલ,
ખાબમેં ભી અબ નઝર આતી નહી વોહ કુ મુજે.
એશકકી તપશે જલે હુએ તારગે જાન શમયસાન,
હુએ તબીઅ અબ નબઝ કેઆ દેખે હુએ તું મત છુ મુજે.
તુજ બીન, અય ગુલરૂ, ચમનમેં જાઉં ગર મેં બેદેમાગ,
ગુલશને તશવીરસાં આએ ન ગુલકી બુ મુજે.
કર દીઆ બખતે સીયાહને જો જુદા ઉસ જોલફશે,
અબ પરેશાની લીએ ફીરતી હુએ શેકલે મુ મુજે.
તેરે યહ એશઆર તો મેંને સુને, જુરાત, પર અબ,
આશકાનાહી ગઝલ કોઈ સુના દે મુજે.

ગઝલ દરદ.

મકદુર હમે કબ તેરે વસફોંકી રકમકા ?
હકા ન ખોદાવંદ હુએ તુ લુહો કલમકા

ઈસ મસનદકે ઇઝતપે કે તુ જલતે હુઆ હુએ,
કેઆ તાબ ગુઝર હોવે તઅકુલકે કદમકા,
બસતે હુએ છેરે સાએમેં સબ શેખો બરેહમણ,
આબાદહી તુજસે હુએ તો ઘર દેરો હરમકા.
અએ બેઆફ અગર જીમેં તો હુએ તેરે ગઝબ !,
ઔર દેલમેં ભરોસા હુએ તો હુએ તેરે કરમકા.
આનંદ હુબાગ આંખ તો. અય દરદ, ખુલીથી,
ખેંચા ન પર ઉસ બેહરમેં અરસા કોઇ દમકા.

ગઝલ લાલા.

આતા હુએ ખાબગાહશે પેઆરા ઉઠા હુવા,
જુકતા હુવા ખુમારશે, ઔર રસમસા હુવા,
જોલફોકે બાલ નીંદસે બલખા રહે હુએં બસ,
સંદલ જબીનકા રાતકા કુછ કુછ મીટા હુવા.
મતવાલી આંખે નીંદશે કુછ કુછ બારેહકી હુઇ,
બીરા બસંતી સરકે ઉપર લટપટા હુવા.
એક રાત મેં જો આબેરે શબ હોકે બેકરાર,
ચોરોંકી તરેહ બેઆફશેતી કાંપતા હુવા,
દેખું તો સબ રકીબ પડે હુએં ઈધર ઉધર,
જોનીકે મોહપે શાલકા પરદા પડા હુવા.
લબશેહીલબ મીલા જો ઉઠાને લગા ઉશે,
ઇતને મેં આંખ ખુલ ગઇ જો રહી મઝા હુવા !
સેને કહા કે, જાતા ! યહ લાલા ગોલામ હુએ,
એક બોસા ગર છુપાકે લીઆ તો યહ કેઆ હુવા !

ગઝલ હૈરાન.

પરદએ ગફલતકા જબ મુજ પાસ લે આતા હુએ ખાબ
દેખ મેરી ચશમે તરકુ રોકે ફીર જાતા હુએ ખ.બ.
બારે મીઝગાનકે મેરે જબશે હુવા હુએ પાસબાન,
ગેરદ આંખોંકે મેરે આને નહી પાતા હુએ ખાબ.
રાત સુન કર આહકા નાલા, મેરે દેલદારને,
યું કહા, કીશ ઉસકી આંખોંમેં નહી આતા હુએ ખાબ ?
કોઇ જાકરકે કહે મેરી તરફશે ઉસકે તંઇ
કેઆ હુવા એસા, કે જો મુજકુ નહી આતા હુએ ખાબ !
પહડકે એ મીસરા હૈરાનકા ઉસને કાશેદશે કહા,
યહ વોહ આંખે હુએ, કે જીસકુ દેખ ઉડ જાતા હુએ ખાબ,

ગઝલ આબરૂ.

તુમારા દેલ અગર હમશે ફીરા હુએ,
તો બેહતર હુએ, હમારા ભી ભોદા હુએ.
હમારી કુછ નહી તકસીર, લેકીન,
તુમહીકુ સબ કહેંગે બેવફા અએ.
વોહ અહમક હુએ, કહા હુએ જીસને તુમસે,
મીલો જીસસે તુમારા દેલ મીલા હુએ.
હુવે હો ઇસ કદર બેઝાર હમસે,
કેહો, હમને તુમારા કેઆ કીઆ હુએ ?
અબસ બેદેલ કરો મત આબરૂકુ,
મુસાફર હુએ, શેકસ્તા હુએ, ગદા હુએ,

ગઝલ સેરાઝ

તુજ મુખકર દેખકર જગસેતી રૂસવા હુવા ગોલાબ
હુએ બેવેકાર તબસે હરેક જાબજા ગોલાબ,
હર બાગબાન ચમનસેતી ગુલદશતા બાંધકર,
લાતા હુએ દસ્ત બસ્તેહ તેરેકન સદા ગોલાબ,
બુલબુલ હુએ બસકે શેફતએ હોસને ગુલરૂખાન,
કરતા હુએ ગમસે ચાક અપસકી કબ ગોલાબ.
કીઉં પાયમાલ આફતે બાદે ખેઝાન ન હો ?
તુજ મુખ આગે ચમનમેં હુવા ખુદનોમા ગોલાબ.
સરદીસે આગે અશકકે ઔર બાદે આહકે,
દાગોંસે ગમકે ગુલશને દેલમેં ખીલા ગોલાબ.
બેવસલ ગુલઓઝાર મુજે આરઝુ નહી,
હુએ દેલમેં તનદ બકે નીત મુદદઆ ગોલાબ.
સુન રંગો બોએ શએર એરા રશકસે સેરાજ,
પઝમોરદે હો ચમનશે હુવા હુએ જુદા ગોલાબ,

ગઝલફીદા

કહીં અય શોલેહ, જાવા નકીજે,
જેગરમેં આગ ભડકાયા નકીજે.
મેં કોશતે તેગે અબરૂકા હું, સાહેબ,
મુજે તલવાર દેખલાયા નકીજે.
યહ કાફેર રેહઝની કરતી હુએં આંખેં,
એશારા ઉનકુ ફરમાયા નકીજે,
ખીલાવેંગા કોઈ અરસુનકા બીરા,
લીઆ કીજે, વલે ખાયા ન કીજે.
ઝકાતે હુસન બોસે દો ફીદાકુ,
કીસી સાયલકુ જડકાયા ન કીજે.

ગજલ આલમ.

આજેઝ હું તેરે હાથશે, કેઆકામ કરૂં મેં !
કર ચાક ગીરેબાન તુઝે બદનામ કરૂં મેં.
રમ રખતા હુએ, અપ તું દખો, ગો અબ કે તુ મુજશે,
પર દેખ તું કેસાહી તુજે રામ કરૂં મેં.
હુએ દોરે જેહાનમેં મુજે સબ શેકવા તુજશે,
કીઉં કુછ ગીલ્લએ ગેરદેશે અયાંમ કરૂં મેં !
હેરાન હું તેરે હેજરમેં કીસ તરેહશે, પીઆરે !
શબ રોઝકુ ઓર સુબેહકે તઈ શામ કેરૂં મેં.
આવે જો તસરરૂફમેં મેરે મયકદેહ, સાકી,
એકદમમેં ખુમો કે ખુમે ઇનઆમ કરૂં મેં.
મુજકુ શહે આમ કીઆ ઉસ રબને, નકીઉં,
અલ્લાહકા શોકરાનએ એકરામ કરૂં મેં !

ગજલ આરેફ.

યહ અશક ચસમોંમે અબ જો રહે, રહે ન રહે,
હોબાબ બેહરમેં કોઇ દમ રહે, રહે ન રહે.
તુ અપને શેવએ જારે જપાસે મત ગુઝરે,
તેરી બલાશે મેરા દમ રહે, રહે ન રહે.
કમરકુ હોતા હુએ હર માહમે કમાલો જવાલ.
તેરેભી હોસનકા આલમ રહે, રહે ન રહે.
અરક હુએ મોહપે તેરે ખુશનુમા, સનમ, લેકીન,
હમેશ ગુલપે યહ શબનમ રહે, રહે ન રહે.
શેતાબ આકે તેરી દીદ હુક મયસર હો,
યહ દમ લબોપે હુએ અબ થમ રહે, રહે ન રહે.
જો વસલમેં હો જુદાઇ તો કેઆં કરે આસેફ,
યહ એતફાકકી બાહમ રહે, રહે ન રહે.

ગજલ હેદરી.

બાગે મેહફલમેં તેરે કલતો અજબ ધુમ રહી,
રાહ ન પઈ કહીં, બાદે સબા ધુમ રહી.
મોતીઆ ઓર ચંબેલી, ગુલે નસરીનો ગુલાબ,
કેતકી મસત હો ડાલીપે સદા જુમ રહી.
પાનતો કતલ હુએ યારકે લબશે મીલકર,
બેકલેજેથી હીન બર કફેપા ચુમ રહી.
કાફી આઠી ન થા કેઆ કરે પર હેદરી ખાક,
અકલ પ બેફી તરેહ અપને નહીં હુમ રહી.

ગજલ કમર.

હઝાર બાર જો હમ ચાહશે બોલાતે થે,
તો ફીસ ગરૂરશે તુમ એક બાર આતે થે!
અભા તોશરતે વફા હોચુકી અદા બસ કર,
ઇસી ભરોસેપે તુમ દોસતી નીભાતે થે.
ઝરા તો યદ કરો જાન વકત વોહ કેઆ થાં
ગલેમેં હાથ થા, ઓર મોંહશે મોહ મીલાતે થે.
અય લબશકર વોહ અજબ દીન થે, જો ભુલે હમે નહીં,
તુમારે મોંહશે જો હમ ગાલીઆંભી ખાતે થે.
અગરચે રૂઠકે જાતે થે ફીરભી હમ તુમકુ.
ગલેશે અપને લગાકર બહોત મનાતે થે.
હરેક તેગે શેતમ હમકુ ફુલ કી થી છડી,
અય ગુલબદન. તેરે કેઆ કેઆ જફા ઉઠાતે થે?

ગજલ.

સાકી, બખોદા. આજ પીઆ જામ કીસીને?
બદનામ કીઆ મુજકુ સરેશામ કીસીને?
કેઆ બાત કરૂં? કીસશે કહું હાલે દેલ અપના!
પાયા નહીં ઉસ હાલકા અનજામ કીસીને.
કેઆં કામ કીઆ, મામ કીઆ એશકને.
નાહક કીઆ ઇસ એશકકુ બદનામ કીસીને,
રૂસવાં મુજે હરજા કીઆ ગર વાએદે બેવાફી,?
કેઆ ખુબ દીઆ હમકુ યહ એલઝામ કીસીને
આતી હએ મયસર નજર અબ વસલકે અઇઆમ,
ફીરહે ચાહે લીએ શાદીક પેગામ કીસીને?

ગજલ વલી.

જીસસે લેઝત હએ સજનકે દીદકી,
ઉસકુ ખુમતકતી હએ સુબહે ઇદકી
મુખકે ઉપર ઝુલફ, અય દરીઆએ હુસન,
મોજ હએ યહ ચમમએ ખુરશેદકી.
દેલ મેરા મોતી હો તુજ બાંલેમેં જા,
કાનમેં કેહેતા હએ બાતેં ભેદકી.
તુજ દેહનકુ દેખકર બોલા વલી,
યહ કલી હએ શેનચએ કુમેદકી

ગજલ યકીન

જનઝીરચેં બાલોંકે ફસ જાનેકું કેઆ કરીએ
કેઆ કામ કીઆ દેલને, દીવાનેકુ કેઆ કહીએ ?
આશક જો રહે જલતા માશુકકે કામ આવે,
કેઆ લોતર હુએ જલ જાના, પરવાનેકુ કેઆ કહીએ ?
દેલ છોડ ગયા હમકુ, દેલબરશે લવકા કેઆ ?
અપનેકુ કીઆ યહ કુછ, બેગાનેકુ કેઆ કહીએ ?
તેહકીકકુ ઝાલેમને ટુક કામ ન ફરમાયા,
ફરહાદકે ઇસ નાહક મરજાનેકુ કેઆ કહીએ ?
સબજેમેં યકીન આહુવો કેઆ હુરશે ફેરતે હુએ,
ફીરદોસ ન કહીએ, તો વેરાનેકુ કેઆ કહીએ .

ગજલ

આજ ગુલશનમે કૌણ આયા હુએ,
જીસકા હુસનાં ગુલોંકુ ભાયા હુએ ?
દે ગુલાબીશે જામકુ, સાકી
મેંહ બરસતા હુએ, અબર છાયા હુએ.
ખતકે પહડતે હી કતલકી ઠેહરી,
કાશેદ અછ્છા જવાબ લાયા હુએ.
અછ્છા હુંગા ન મેં તબીબોંશે,
યારે, મુજપર પરીકા સાગા હુએ.

ગજલ આજેઝ.

અરક જબ ઉસ પરીકે ચેહરએ પુર નુરશે ટપકે,
બેજલ હો ગુલશે શબનમ જું લોહુ નાસુરશે ટપકે,
ગેરે આંખોશે ખુની અશક યું ગીરતે હુએ ખલબોંપર,
લોહુ સુલીકે ઉપર જું સરે મનસુરશે ટપકે.
અગર કેફી સુખન મેરા નેહાયે તાકકુ પોંહચે,
સુરાહી શાખ બન જાવે શરાબ અંગુરશે ટપકે.
અગર ઊસ જુલફ મુશક આમેઝમેં ચીનીમેં બાલ આવે.
અજબ નહી અતરે અંબર કાસએ ફગફુરશે ટપકે.
કરૂં ફરીયાદ રોરો યારકુ જબ યાદકર આજેઝ
દમ ઇસરાફીલકા લોહુ હો બુંગે સુરશે ટપકે.

ગઝલ દેલબર.

ચાકે દામન કીએ જાનાં તેરે દીવાનોને,
કેદખાને કીએ આબાદ પરેશાનોને.
નીમ બીસમેલ યહ તરપતે મુજે દેખાયા કાતેલ,
શોર આલમમેં કીઆ હે તેરે બજાનોને.

જાપે ઉસ કાકુલે મુશકીનકે શાએ તારમે આ.
દેલ દીએ બેસદ્ર પરેશાનકે પરેશાનોને.
ફખર ઈન ખાકકે પુતલોંકુ ન હો. કીઉંકર ભલા.
ધુંધ યહ આલમે બાલામેં ભી ઇનસાનોને.
મેરે દેલદારપે દે ગબર શાપે મએરાજકી રાત,
ગશ કીએ હુરો પરી કુદસીઓ ગુલમાનોને.

ગઝલ મીરઝા

એક ફકત મૈહી ચાહને વાલા તેરા
જીસને પેદા કીયા વો ખુદભી હૈ શદા તેરા
ફલક પે મેરે છુરી ફેર કે વો યુ બોલે
અબ તો દેખેંગે તડપનેકા તમાશા તેરા
ઝખમ પર મેરે નમક છીડકા બજાએ પાની
અબતો ઠંડા હુવા કાતીલ એ કલેજા તેરા
કીયા આખોંને રીતમ જાબો પડી ઉસપે નીગાર
નામ બદનામ હુવા ખલકમે મેરા તેરા
ઉમ્ર ભર રીજદેસે સરકોના ઉઠાવુંગા કભી
હાત લગ જાયે અગર નકશે કફેપા તેર
મે હૈ ઉમીદ શબો રોઝ દીલે મીરઝાકી
નઝઆકે વકત ઝબાં પર રેહ કલામ

ગઝલ કાદરીઆ

અયે મેરે ખાજા પીયારે લે ખબર
દીનો દુનયા કે સહારે લે ખબર
હો રહા હું ઇશક મે તેરે અસીર
અયે મેરે પ્યારે કે પ્યારે લે ખબર
દો જહાં મે બાદશાહી હે તેરી
ગોસ આઝમકે દુલારે લે ખબર
અર્શસે હીફરશ તક તેરી હયે ધુમ
અયે મોહમ્મદ કે પ્યારે લે ખબર
સબ મલાયક હુરો ગીલમાં સું કહે
અયે બની હાશમ કે પ્યારે લે ખબર
અપને હાથોંસે પીલાદો મએ મુઝે
સાકીએ કોસરકે પ્યારે લે ખબર
આ પડા દર પર તેરે કાદર મીયાં
ખ્વાજા ઉસમાં કે પ્યારે લે ખબર

ગઝલ—કાફી

દીલ જાનસે ફીદા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો,
કુરબાન હો રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
તેરી ગલીમે આયા તેરે ઇશ્કને સતાયા
બદનામ હો રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
તેરી ઇશ્કકી કટારી દીલપર લગી હુએ કારી,
જખમી મૈં એ હો રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
તેરે ગલેકા ગજરા મેરે ગલેકા ઠએરા,
ગલે હાર હો રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો
સીબ્લીને ફુલમારા મન્સુર જા પુકારા,
સુપીલે ચડ રહ હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
મુરદેકો જીદા કરકે દમ કુમ્બે ઇઝની પડકે,
મુજરીમ મએ હો રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો
બારા ચલ હુએ સરપર પહોચા મએ દરપે મરકર
ભલહાર હો રહી હું ચાહે બોલો યા ન. બોલો.

ગઝલ કેસ

જાકે ગુલઝારસે સૈયાદ ફીરાયા ઉલટા,
કયા નસીબા હયે તેરા બુલબુલે શયેદા ઉલટા
તને ઉરીઆનીસે બહેતર નહી દુનીઆમે લીબાસ,
હૈ વો જામા હયેકે જીસ્કા નહીં સીધા ઉલટા.
આલીયાં આપહી દો આપહી હો જાઓ ખફા,
જાકે ગઐરોસે કરો ફીર મેરાશીકવા ઉલટા.
નામ ઉસ્ને જો સુના ઇસ્કકી બીમારીકા,
મેરે દરપરસે ફીરા આકે મસીહા ઉલટા.
યાદ આયા જો મુઝેહ કુએ સનમ હશરકે દીન,
દરે ફીરદોસ તલક જાકે ફીરઆયા ઉલટા.
નાલા કરનેસે મેરે યાર ખફા હોતા હુએ,
રહમકી જા ઉસે આ જાતા હયે ગુલટા.
કયેસકે તરહસે હો જાતે હજારો શયદા.
પરદા મહમીલકા જો રખ્તી કભી લયેલા ઉલટા.

ગઝલ જેગમ

જાન તેરે ગમમે દીદી અબતો જો કુછ હો સો હો
શોખીન એ હમનેભીકી અબ તો જો કુછ હો સો હો
ગેરોંસે ડરતા હયે કયા કુચેમે ઉસકે તુજા
કહેતા હયે મુઝસે યૈજી અબતો જો કુછ હો સો હો

રૂઠેગા હમસે મુ અગસ્તેરસે ફોડેંગે સર
ઠની હયે દીલમે યેહી અબતો જો કુછ હો સો હો
શીકવા હએ લબપર તેરે રોઝો શબ અયે દીલ મેરે
હોંટોંકો અપને તુસી અબતો જો કુછ હો સો હો
યાં હયે તુ ખુશ મેરી જાં દમ મેરે લબપર હયે યહાં
કહે આયે ઉસ્સે કોઇ અબતો જો કુછ હો સો હો
સાકીભી હયે મીનાભી આતી હયે ફસલ
બાદાભી હયે મીનાભી હયે ઓર ગુલફીભી આતી હયે ફસલ
ગેરોંસે મીલા હયે તો કુબુત અયે મેરી જા
લાયેગી ઝીદસે તેરી અબ તો જો કુચ હો સો હો
જેસે એજામાશ વૈસેહી દીલ હયે મેરા
ચીરેંગે સીનેકોભી અબ તો જો કુચ હો સો હો
મીલનેમે ખુબોંકી ઝે ગમ કોઇ બચતા હયેજી
સરપર એ જો યુંહી અબ તો જો કુછ હો સો હો

લાવણી

મેરા માહલેકા એક તું હયે તેરા તુહ નુર અંયા હરસુ હએ
તુહી કાલીબ તુહી જાં હએ તુહી રીન તુહી ઇમાં હયે
તુહી એદ હયે તુહી કુરાં હયે તેરી દોનો જહાંમે શાં હયે
ઇજાદ ખલાયેક તુ હયે ઓર સબપર ફાયક તુ હયે
ઇસ્મે ફરક નહી સરે મુહયે—મેરે.

ગજલ મુનીસ

દીન ફીરે પસ્સે બહારીકે હયે આનેવાલે
કહેદો હુશીઆર રહે દસ્તકે જાનેવાલે
સીતમ ઓર જઓર સહે દીલને હમારે કયા કયા
તુમ સલામત રહો આશકકે જલાનેવાલે
પેચ પર પેચ લગેંગે તો બીગડ જાયેગા
હાત રોકે રહો અયે બાલ બનાનેવાલે
સીતમ હયે દીદે ઓ દાનીસ્તા ઇધર તો દેખો
કઓન હો ગએરસે તુમ આંખ લડાનેવાલે
ઈત્ના ઠયેરાવ કે જબતક મેરા કાતીલ આએ
કહેદો જલદી ન કરે લાશ ઉઠાને વાલે
સાફ કહેતેં હયે મેરી કબરપે આનેવાલે
ખાક હો જાતે હયે યું દીલકે લગાનેવાલે
ગયેર ભડકાએ અગર ઉસ્કો અજબ કયા મુનીસ
આગ પાનીમે લગાતે હયે લગાને વાલે

ઠુમરી.

કંહી દેખા હએ યારો મેરા સનમ મેરા સનમ દીલ જાન સનમ—કંહી
મેરે સનમકી પેહ હયે નીશાની, કાલી કાલી ઝુલ્ફ઼ ઓર ગોરાબદન—કંહી
મેરે સનમકી ક્યા હયે નશાની. ગડિકી ટોપી ઉડાવે પતંગ—કંહી.

ઘુમટા.

ઓ બીરજ બસીયા બારે— રસીયાં રોકો ન મોરી ડગરીયાં
માઇ બાપકી હું બેકીરે દુલહારી હાથ છોડ ન રસીયા—ઓ
જબસે પડી મીરહાકે મંએ પાલે કોઇ દોઇ ભરાવે ગગરીયાં.
તેલા લગાઓ ફુલેલા લગાયે ઓડે મસાલેકી ટોપીયા—ઓ.
કાલી કાલી ઝુલ્ફ઼ોમે છઆ મેરા લલચાયે તકતકઆરેનજરાય—ઓ

ભયેરવી.

ઝુમત આવે શામ મતવાલા
એક હાથમે પરેમકી બોતલ દુજે હાથમે પીઆલા—ઝુમત
દેખો દેખો સખી કહી લીપટ જાએ
ટુટ નજાએ મોરી મોતીઅનકી માલા—ઝુમત

દાદરા.

ગોરી તેરે નયનોને જાદુસે મારા
જાદુકી પુરીયા પડ પડ મારી ક્યા કરે બેદ બીચાર—ગોરી.
બડી બડી અંખીયામે કજરા સોહાવે આશકસા ફીરતા દીવાના-ગો

ઠુમટા.

હું બેડકી સસીયા તરીયા હું રસીયા સુખમે રહું મેં નગરીયા
હમરે શહેરકી ફુવડ હયે નારી લાખલ રૂપીયા બીગડીયા—હું.
દીલ મીલ પનીઆ પીંહી ન જાને ટંમડી પસારે સજનીઆ.
હમ રે શહેરકી સુઘડ હએ નારી ચુની ભુતીમે ગુજરીયા
પીસુ ઓર કુટુ પકાઉ ઓર ખીલાઉંદો દો ભરલાઉ ગગરીયાં,

દાદરા ભયરવી.

દોનો દસ્તોમે મેહદી લગાલે પરી નાગનસી ચોટી કમર પડી—દોનો
આજા જાની આજા પીઆરે તેરે લીએ મયેં ચમનસે ખડી—નાગન

બરવાફરહત.

બાંકી રંગેલી છબેલી માલનીઆ દેખી હયે હમને નીરાલી યાર—
બેલાબી બેચે ચંબેલીબી બેચે બેચે જોબનવાકી દાલી યાર
ગોરે ગોરે હાથેમે કંગન કાનોમે ફુલોંકી બાલી યાર
નયનોમે સએનોમે જાદુ હયે ફરહત હાટોંપે પાનોકી લાલી યાર
ઝુમ ઝુમજાતી જોબન વાકી માતી ઘુમ ઘુમદેણી હયે ગાલીકીયારજા

હોરી મકસુદ

રબ ખેલત પીયારે મોહમ્મદસે અબ કયસી રંગેલી હોરી તે—રબ.

અંતરા.

નુર અહુરકા રંગ બનાયો વહેદત કઓસર ગોરી
અલ્લાહકી ભર પીચકારી ઈલ્લલાહ રંગોરી—રબ.

અવ્વલ મા ખલ્ક અલ્લાહનુરી ખીલઅત હકને દીઓરી
સર મઓલાકકી પગ બીરાજે સુખ સુમકે લાલ કીયોરી.
હસ્નોહુસેન નએન અન્જનાદે સુખ નુર અબીર મલોકી—રબ
નાદે અલીકીકકર ઝુલફીકાર દી આશંગર ધુમ મચોરી
સલ્લે અલા ગાવત હયે હુરે ભરભર કુમકુમ દોરી—રબ.
દી જીબરીલ કંહી મીકાઈલ કહમા દરદકી જોરી
કહે મકસુદ હબીબે ખુદા હયે નોશા આજ બનોરી
અક મલતો લકુમ નઝર લેકર કાસીદ મકસુદ તીસોરી—રબ

મેહદીતુરાબ.

લાલ હયે નેકી લે આવ મેહદી અરેલાલ બનેકી લે આવ મેહદી

અંતરા

પોર પોર નયા રંગ પહેના તાપર ઓર રચાઓ મેહદી—લાલ
ઉંગલી પકડ કંહી પોંહોચા ન પકડો ઓર સે સારી લગાઓ મેહેદી
બનકે રંગીલે છબીલેકે આગે સુનકે તોરાબકી ગાઓ મેંહેદી.

સેહેરા—ધુન—દેસ.

મેરે બનેકા આજ ખુંદકે લાઈ—સહેરા ભારી માલન
બેલા ચંબેલી જોઈ મોગરા નીચે ગુલાબ
ઓર ઉપર ચંપા કેતગી નરગીસ હરગુન ગુંધા જાઉં તેને બલ
હારી માલન—લાઇ

શાહેના

દેખો બનેકો મુબારક બાકી—દેખો બનેકો મુબારક બાકી

અતરા

બનીકો સલોના પાયા બનડા ચાલ સોહાની ચલત હયે બનડી, કામન
બાયા બનડા—દેખો.
આખ ઉઠાંકે દેખત નાહી લાજ ભારી શરમાયા બનડા
કછું ન કહે સુસરારકે સારે હયે શરમેલા લજાયા બનડા—દેખો.
સરજ સારીકી ખાએકી ગોરી રસભરી રસકું રસાયા બનરા
કુસંતા બનીને કીયા હયે ટોના બીન દેખે જો લુભાયા બનડા—દે.
દેખ તુરાબ દોઆસે તેરી કયેસા ભલા બન આયા બનડા—દેખો.

ખયાલ બહેરે તવીલ.

મુજે બાગો ચમનસે વો લેકે ચલા, મુજે ભાતી હય કોઇ હવાઈ નહીં.
મેરે સીનેમેં જખમ લગે હય કઇ, મીલતી હય ઉસકી તો દવાઇ નહી

ચોક—૧

મે તો મુલકે આદમકો તો જાને લગા, મુજે દેતા હય દીલબીર રજાઈ નહી
ઉસકે હીજરમેં મારા પડા હું મીઆં, મેરી આથી હય અબતક કજાઇ નહી
જોકે વાર લગા હય જીગરપે મેરે, એસા વાર કોઇ તો લગાઈ નહી
મેરા ધ્યાન સનમસે હય મીઆં, મુજે દુનીઆકી ભાતી મજાઇ નહી
જોકે આનો અદા હય લમકી મેરે એસી કીસકી આનો અદાઇ નહી.
મેરે સીનેમેં જખમ લગે હયં કંઈ, મીલતી હય ઉસકી તો દવા નહી.

ચોક—૨

તું તો શાહે જહાં તુજે દેખું કહાં, તેરા મીલતા હય મુજકો પતાઈ નહી.
જરા દીદ તો તેરા દીખાદે મુને, બીન તેરેતો મુજકો સરાઇ નહીં
તુને તેગે નીગાસે જો મારા જીસે, વો તો આશક હરગીજ બચા નહી.
જોકે દાગ જીગરપે રહા હય મેરે, એસા રનજ કોઇતો રહાઈ નહીં.
મેને રનજો અનલકુ સહા હય તેરે, એસા રનજ કોઇતો સહાઇ નહીં
મેરે સીનેમેં જખમ લગે હયં કઇ, મીલતી હય ઉસકી તો દવાઈ નહીં.

ચોક—૩

જરાં આકે ગલેસે લગાદે મુજે, મેને તેરી કરી કુછ ખતાઇ નહી.
તેરે કુચેમેં કદમ રખા હય મીઆં, મેના કદમતો પીછે હટાઈ નહી.
દીન રેન મુજે અબ ચેન કહાં, બીન તેરેતો આતી ઘટાઇ નહી
મેરે માહલકા તુંજે પાઉં કહા, મુંજે દેતા હય કોઇ બતાઇ નહી.
મેરા હાલમેં કીસકું સુનાઉં સનમ, બીન તેરેતો મેરા ગવાઇ નહીં.
મેરે સીનેમે જખમ લગે હય કઈ, મીલતી હય ઉસકીતો દવાઇ નહી.

ચોક—૪

કહે દાસ અમર ઓ મેરા સનમ, મેંતો હરગીજ તુજસે ખફાઈ નહી.
અરે રાજી ખુશીસે બુલાલે મુજે, મેંતો કરતાહું જોરો જફાઈ નહી.
અપના ગાનેકા તુમ મોકુફ કરો આગે ગાનેમેં તુમકો નરાઈ નહી,
યે હુસેનકે છંદ સદા હયં નએ, મેરે છંદપે કીગતે કહાઇ નહી.
તીસતે લબકોતો જીસને શહીદ કીએ, એસી કોઇતો કોમોં દગઇ નહી.
મેરે સીનેમેં જખમ લગે હયં કંઇ, મીલતી હય ઉસકી તો દવાઈ નહી.

ખયાલ બહેરે તવીલ.

તીસને લબકોતો પાની મીલાઈ નહીં, સુકા પ્યાસા હય યારો શહેરકા ગલા
કરબલાકી ઝમીંપે વો ઇબને અલી, અબકે તૈયાર હોકે ઓ રનકો ચલા

ચોક

શાહ ઘોડેપર જબ અસવાર હુવા, જાકે કુદીઓમેં યે પુકાર હુવા
જરા દેખો ઇધરકું નજરતો કરો, શહા લડનેકો તો તૈયાર હુવા
જબ હોને લગા વાં શોરો સીતમ, ઓર રનમેંતો એસા ગુબાર હુવા
કોઈ તેગો તબરશે તો મારા ગયા, કોઇ શાહપે આકે નીસા હુવા.
સબ બીબીઆં રોકે યે કહેને લગી, મેરે તીસને દહનપે કીયા આઇ બલા
કરબલાકી ઝમીપે વો ઇબને અલી, જબ તૈયાર હોકે ઓ રનકો ચલા

ચોક—૨

દીન તીનકે પીઆસે શહીદ હુવે. જરા કતરા ન પીનેકો પાની દીયા
અરે આગે બચાં મેં કરૂં તો કહાં, ઉને કોમેં જફાનેતો ઘેર લીઆ
હાય જેનબો કુલસમ કહેને લગી, મેરે બોસને દહનમેં તો વુંટ લીઆ
કહે બાલી સકીના અએ કોમે જફા, મેરે બાબા કો નાહક હએ કત્લ કીયા
મેરે બાબાકી લાશ બતાવો મુજે. મેરે બાબાકો દેં હા ચુમુંડી ગલા
કરબલાકી ઝમીંપે વોઇબને અલિ જબકે તૈયાર હોકે ઓ રનકો ચલા

ચોક-૩

સર પીટકે બાનુ યે કહેને લગી, યે હોતા હએ કએસા શોરો સીતમ
મેરે બચેકુ તુમને યતીમ કીએ, જરા ખાજા ન કુદીઓ તુંમને રહમ.
યેતો ખાસે નબીકે નવાસે મીઆં, ઉસકે સરકોતો તુમને કીઆ લો કલમ
જરા ખોફ ખુદાસે કરોતો સહી, કયું કરતા હોઇતના જોરો જુલમ
જબ હલકપર ઉસકે ખંજર ચલા, ઉસકા લાશા ઝમીંપે જા તલમલા
કરબલાકી ઝ મીંપે વો ઇબને અલી, જબકે તૈયાર હોકે ઓ રનકો ચલા.

ચોક-૪

કહે દાસ અમર મેં કરૂં કયા છકર મેરી આગે જબામેં તો તાબ નહી
કહે લાલ યે મનનુ સુનોતો સહી હુએ અએસે ન હોગે જનાબ નહીં.
બલા આગે બચાં મેં લીખું તો કહાં મેરે આગેતો કોઇ કીતાબ નહીં
યે હુસેનકે છંદ સદા હએ નએ મેરે છંદના મીલતા જવાબ નહી.
કરબલામેં તો હોના શહીદ મુજે યે મેરી તો હરદમ ઓહી હએ સલા
કરબાકી ઝમીંપે વો ઇબને અલી જબકે તઇયાર હોકે ઓ રનકો ચાલ.

ખયાલ.—૧

મસ્તક હવે મસ્તીમેં સનમકી લીશા નામ મસ્તાનેતેં
ભરકે જામ એક મીલા મુકદદર ખુલા મેરા તેખાનેમેં.

ચોક—૨

વો મેરે મહેબુબને મુજકો ભરકે જામ પીલાયા હએ
દીલ મેરા ગસ્તાના હુવા ઓર ઉસીસે દીલ લગાયા હએ
દરદોગમ સબ ભુલ ગયા ઓર હુવા ઉસીકા સાયા હએ
જીસને પીયા મતીકા પીયાલા વોહી મસ્ત કહેલાયા હએ
નામે ખુદાપે રખદે ભરોસા કયું ભટકે તું જમાનેમે.
ભરકે જામ એક મીલા મુકદદર ખુલા મેરા મેખાનેમે

ચોક—૩

કોઈ તો કહેતા પીપીકે પીયાલે કહેતે હમ દીવાને હુએ
કોઈ એકતો મસતીમેં મસત હય કહતે હમ મસતાને હુએ
ખતરા જરા ના મીલા લો ઉસકો કરતે ખાલી બહાને હુએ
જીસને લબાલબ પીએ હુએ પીઆલે વોહી ઉસે પેછાને હુએ
કયું ભુલા ફીરતા હુએ મજા હુસીસે હુએ દીલકુ લગાનેમે
ભરકે જામ એક મીલા મુકદદર ખુલા મેરા મેખાનેમે

ચોક—૪

કોઇ મુજે પતા હુએ યારો પડ પડકે કીતાબમેં
ઔર કોઇ પાતા હુએ મુજે પીપીકે ઉસકી શરાબમેં
જીસને પીયા શરાબકો ઉસકી શરાબમેં
ગુનેહ ઔર તકસીર ઉસકી કબ વો લીખતા હીસાબમે.
બાતોપર તુ ખ્યાલ કર મેરે કયાં ફાયદા સમજાનેમે
ભરકે જામ એક મીલા મુકદદર ખુલા મેરા મેરા મેખાનેમે

ચોક—૫

જીસને પીવાલા પીયા અધુરા વો દુનયામેં રહા ખરાબ
ગુનેહગાર વો હુવા હુએ રબકા ઓર રબસે ઉસકો અજાબ
દુરગા દાકોરદાસ અમરને બનાકે તેરા કહા જવાબ
સુનકે ખીઆલ અબદુલહુસેનકા દુશમનકુ હુવા જુલાબ
બે તાલા બે સુરા બે ઢંગા મજા નહી કુચ ગાનેમે
ભરકે જામ એક મીલા મુકદદર ખુલા મેરા મેખાનેમે

ગઝલે ગોયા

ન અજલ આઇ ન વો યાર આયા યેભી ન હુવા વોભી ન હુવા
નતો વસ્લ હુવા ન વીસાલ હુવા યેભ ન હુવા વોભી ન હુવા.
હર રમકો શોક થા નશતરકા મુશતાક ગલા થા ખંજરકા
લેકીન ન મીટા યે મુકદરકા યેભી ન હુવા વોભી ન હુવા.
તાસીર ન હો જબ ઇનમેં જરા રોએ તો કયા તડપે તો કયા
બીજલી ન ગીરી હુશાંન ઉઠા યેભી ન હુવા વોભી ન હુવા.
મેં નજઅમેં થા ખુલવા ન સકા કોઈ મુજકો વાં પહોંચા ન સકા
વો આ ન સકા મેં જા ન સકા યેભી ન હુવા વોભી ન હુવા
જાહેદને તવાફ હરમકા કીયા હીંદુને બુતકો સીજદા કીયા
નકામા વો હું મુજસે ગોયા યેભી ન હુવા વોભો ન હુવા

ગઝલ તમન્ના

દીલમેં વહશતકા તકાઝા હુએ મચલ જાનેદો.
ઝબત કહેતા હયે કે ટલ જાએતો ટલ જાનેદો
અએ કશીં ખુબ કરો તોબાકી જલદી કયા હુએ,
હસરતે દીલકી મેરી જાન નીકલ જાનેગે
હઝરતે દીલ ન કરો કલમે જલદી ઈતની,
ફયેરો ફયેરો ઝરા કાતીલકો સંભલ જાનેદો..
હસરતો યાસ તમબા તુમે વહશતકી
ભીડ છોડો મુજે જંગલકો નીકલ જાને દો.
વસ્લકી રાત હયે અરમાન હયે દીલમેં લાખોં,
હૈસલે દીલકે મેરી જાન નીકલ જાનેદો

ગઝલ મોમીન

વો જો હમસે તુમસે કરારથા તુમે વાદ હોકે ન યાદ હો,
વોહી યાને વાયદા નેબાહકા તુમે યાદ હોકે ન યાદ હોં.
વો જો લુત્ર મુજપે થા પેશનર વો કરમકે થા મેરે હાલપર.
મુજે સબ હએ યાદ ઝરા ઝરા તુમે યાદ હોકે ન યાદ હો;
વો નયે ગીલે વો શીકાયયે વો મઝેહ મઝેહકી હીકયતે,
વો હરેક બાતમે રૂઠના તુમે યાદ હોકે ન યાદ હો,
કભી બયેઠે સબમે જો રૂબરૂ તો ઇશાં તોંહયે ગુફ્તગુ,
વો બયાન શોકકા બરમલા તુમે યાદ હોકે ન યાદ હો;
કભી હમને તુમસેભી ચાહથી કભી હમસે નીબહાથી,
કભી હમભી તુમભીથે આશના તુમે યાદ હોકે ન યાદ હો;
જીસે આપ ગીનતેથે આશના જીસે આપ કહેતથે આવફા,
મંએ વહી હું મોમેને મુબતેલા તુમે યાદ હોકે ન યાદ હો.

અજી સાહેબ નતીજા મીલ જાયેગા—તર્જ.
તયાર હયે મેલા માહીમકા અયે યાર હયે મેલા માહીમકા,
ચલો ચલેગે સઅેર કરેંગે ફીર દેખેગે કબ—હયે મેલા,
હયે ખુબ રૂશનાઇ માહીમકે ઉરસમે,
હરએક દુકાન સજાઇ માહીમકે ઉરસમે
કીસમતસે રસાઇ માહીમકે ઉરસમે
સુરતકી હએ મીઠાઈ માહીમકે ઉરસમે
રેલ યા વીકટોરીઆમે ચંલેગે ફીર દેખેગે કબ—હયે મેલી

———

મેરે ગમકા તરી સુનીએ રીસાના-તર્જ.

કોઈ ખોયા કોઈ કમાયા યે રંગ લાયા મેલા માહીમકા.
યેકકો બીગાડા યેકકો બનાયા યે રંગ લાયા મેલા માહીમકા
કરકે ઝીયારત ફાતહા પડકે કોઇ હુવે દીલશાદ,
કોઈ રૂપીઆ હાર જુગારમે રો રો કરે ફરીઆદ.
કોઈ ગીરદી બનાયા છુત ન પાય—યે રંગ લાયા મેલા
પીકે શરાબ તાડી ઝાર્ફ ફીરતે મચાતે ધુંમ,
કરકે લડાઈ કએદ હો ચોકીમે રહે ગગમુમ.
સુબ્હે હોશમેં આના તો પચાતાયા—યે રંગ લાયા—મેલા
ય કંહી મુજરા સુનનેકો જા બયેઠે હો સરસાર,
રંડીકો નશેમે દેકે દુપે નાંદા આખીર કાર.
પાસ પઈસા ન પાયા રોટી નખાયા યે રંગ લાયા—મેલા
આયા ઓરસ માહીમકા હુવા હજુમ અ લમકા—આયા
સજે સજાએ દુકાન કાયીલ અસરકે હયે હઝાર
કંહી બરફી સુતરફીયા અજબ મઝેદારકા હયેપાર—આ,
વીલાયતી સામાનકી દુકાના પર હયે તાઝાબાહાર.
હયે અજબ સુનઅતદાર ગુલો અશઆર કલી અસમાર,
કંહી પે મુજરા કરતી બએઠી કોઇ પરી દેખસાર
બએઠે સુનતે હએ ઝરદાર મસ્ત શરશાર ખુદારહી ખ્વાર,
કંહી ચાલ ટોરનોંમે સુરગ બીરયાની મઝેદાર
અને ઝાહીદ મંઅ મારતે લાયા ભજીએ પરમાર—આયા
કંહી ખીલેને કંહી તંબોલન કર બએઠી સીગાર,
ખાને આતે હયે બીસયાર બીડે તેયાર મસાલેદાર—આયા,
કંહી જુઆરી બીઠ ઘરોંમે ખેલાતે હંએ જુગાર.
કંહી ચોરોને અપના કાર કરતે હુશીઆર ખડે દીલદાર
ફાતહા પડને જાતે હોંગે હઝારમે દો ચાર
બાકી સબ અપને કાર કરને એહબારજાતે હુશીયાર—આયા

ગજલ વાહિદઅલી.

કરકે તનહા મુજે, આય દોસ્તો, ગુલફામ ગયા,
ગમ અલમ સોંપ ગયા, તાકતો આરામ ગયા
જાને મન ! જાને મન ! જાને મન ! જાને મન !—૧
કય્યા ઉસસે ખતમેં લીખુ કય્યા મેં જબાની બોલું ?
કાસેદા અબતક ન ફીરા લેકે વોહ પેગાંમ ગયા—
વાયદા કરકર જો ગયા શબકુ ન આયા હરગેઝ,
ઇનતેઝારીમેં તેરી મુજકુ સુબહો શામ ગયા-
કબ ખુશ આતા હએ મુજે બાગો બહારો ગુલશન ?
ગુલતો સબ ખાર હુવે, જીસકા ગુલઅંદામ ગયા-
જેસમે બાગેરકુ મેરે દેખકે કેહતે હએ તબીબ,
ઝીંદગી ઉસકી કહાં, જીસકા દેલ આરામ ગયા ?

ઝેક્‌ર વાહેદઅલી કર રખકી ચીશાવેશ વોહી,
શામમેં રખકે મુને વોહ બુતે ખુદકામ ગયા—
રોના ચશમોંકહરગેઝ ન સુબહો શામ ગયા—

ગજલ મરહેન.

મેં મુનતેઝરે જવલએ જલદાર ખુડા હું.
મસાફી તરેહ તાલબે દીદાર ખડા હું,
એક દીન મેરે બાલીનપે ન આયા તો શમચરૂ,
પરવાને સેફત જલનેકું તઇઆર ખડા હું
ગર તેગ લગાતા તો લગા જલદ, અય કાતેલ,
મેં એક મોહબતકા ગીરફતાર ખડા હું.
બેનકદ રવાન બારસરે બાઝાર ખડા હું,
મેં નાઝકા ખુબોકે ખરીદાર ખડા હું.
મેહફલમેં તેરે ગો કે નહી મુજકુ રસાઇ,
હેરતઝદેકુ લેકીન પસે દીવાર ખડા હું.
ગર મોલના હો તો મીલ લે, મેરે જીસે બની હે,
વલ્લાહ કે ઇસ જીનેસે બેઝાર ખડા હું
મા દેરસે મતલબ, ન ગરઝ કઆબેસે મરહુન,
મેં બસ નીશએ એશકમેં સરશાર ખડા હું

ગજલ તરકી

હએ અજબ બેઝત શેકારઆફ્કન તેરે તીરોંકે બીચ,
જીસકા ચરચા હો રહાહે સારે નખચીરોં કે બીચ
ફલ જો દેખી શીકલે મજનુન હમને તસવીરોં બીચ.
એક ણુશાત ઓસતખાન થા લાખો જંજીરોંકે બીચ.
ખુનકે કતરોંકા આલમ તુ મેરે અશકો મેં દેખ,
લાલકે તુકડે ચમકતે હએ પરે હીરોંકે બીચ.
ખુશખુલો, તુમકું મુબારક હો એ ગુલગશતે ચમન,
નાલેઓ ગુલ, કાન કી જે ઝેકરે દેલગીરોંકે બીચ
આગે દીલ હોતાથા બેકલ ઉસકા મેરી આહસે,
આ ગીઆ કેઆ ફરક અબ આહોંકી તાસીરોં કે
અર મુરકકેમે ખેંચી હો ઉસ મસીહાકી શબી,
જાન પર જાદે મુશવવર સારી તસવીરોકે બીચ.
વે ખુમારી આંખરે હુવે બાલોંમેં યું,
જીસ તરેહ દોબસત જકરે હુવે જંજીરોંકે બીચ
કાસેદા કેઆ ખત લીખું મેં ઉસકું ફેરતે શોકશી,
ફુટ હો જાતા હે મતલબ મુજસે તહરીરોંકે બીચ.
ગોફતેગો ઉસ યારકી કેઆ ધાત હએ !
સારી મેહફલકું લગા લેતાહએ તકરીરોંકે બીચ.
ઔર તો સુરત તરકી કોઇ બખશેશકી નહીં,
હા મગર બાએસ હો એ તકસીર તકસીરોંકે બીચ

તમામ શુદ.

વાંચવા લાયક પુસ્તકો.

માનસિંહ—અભેસિંહ	૦—૬
ગુલાબસિંહ—ઠાકોર	૦—૬
ચિતોડનો ઘેરો અને અનીતીના માઠા પરિણામ	૦—૩
બાગો બાહારે ગુલશન	૦—૨
ગુલઝારે ગુલશન	૦—૪
ફુલોનો હાર—મધુર મનહર ચોથી આવૃતિ	૦—૬
ફરિયાદે બુલબુલ અને ઠુમરી સંગ્રહ	૦—૨
બાદશાહ અને બીરબલ ૧—૬ બાથ છપાય છે.	૦—૯
શાયરે ચમન ”	૦—૬—૦?
બાહારે ગુલશન ”	૦—૧—૦
દુરંગી દુનિયા અને ભયંકર ભુત (છપાય છે.	૦—૯—૦?
નયરંગે નાટક અને બાહારે ગુલશન	૦—૨—૦
ગુલશને બેનઝીર (છપાય છે)	૦—૨—૦
વિલાસ સુંદરી અને અદભુત જાદુનો પલંગ (બે ભાગ)	૧—૮—૦
પૃથુસિંહ પરમાર અને સતી મેના	૦—૧૪—૦?
ખંભાતનો ખુની	૦—૮—૦
બત્રીશ પુતલીની વારતા	૧—૪—૦
રામાયણ ગીરધર કૃત	૦—૧૨—૦
કાવ્ય દોહન ભાગ ૧—૨—૩	૦—૧૧—૦
બાદશાહ અને બીરબલ ૧—૧૨	૦—૧૨—૦
ભોજ કાલીદાસ ભાગ—૧—૧૨	૦—૮—૦
મહાભારત ઇચ્છાશંકર કૃત	૨—૮—૦
ગરબાવળી મોટી	૦—૪—૦
બહાદુર બારવટીઆ ને બાળકનું ખુન	૦—૪—૦
ભરથરી નાટક મોટું	૦—૬—૦

જેશંગભાઇ મોતીલાલ શાહની કંપની,

૨૦ રીચીરોડ—અમદાવાદ,

તથા

ખત્રી પુરશોતમ મુલચંદ,

ઠે. ગુલાબવાડી ત્રીજો ભોઇવાડા બહાર કોટ—મુંબઇ.